

Publicerad 2020-12-07 21:05 av glitterflicka

revansch på mig själv

Krokimodell

Innan jag går in till konsthögskolan där tjugo ögon ska granska min kropp
så äter jag en korv med bröd
och försöker tränga undan tankar som hur jag ska göra mig av med den
eller på hur den kommer synas där på magen
som om alla tjugo ögon och deras pennor kommer se direkt
hon där
hon har minsann ätit korv

det är första gången i mitt liv jag är helt naken utan att någon annan är det samtidigt
i ett fullkomligt upplyst rum
det finns ingenstans jag kan gå ingenstans att gömma sig
jag och min kropp vi är där mitt på en liten uppbyggnad av trä som en liten scen och alla tittar på oss
med strålkastarljus som inte låter en enda cellulit
ett enda veck låta sig stoppas undan
det är som om kroppen inte vet vad den ska göra av sig själv i det nya sammanhanget
jag brukar inte låta den vara ute bland folk
utan försöker övertyga den om att den trivs bäst under för stora lösa jeans och stickade tröjor såvida inte
valfria enheter alkohol intagits först

jag känner mig nästan vimmelkantig
det blixtrar bakom ögonen jag blundar hårt
greppar handduken jag håller så knogarna vitnar
jag kommer svimma
läraren frågar om allt är okej
jag svarar jada
jag behöver bara lite vatten
vi tar paus

nästa gång går det bättre
jag koncentrerar mig bara på att vara stilla
försöker tänka hur tyngden känns i högra foten
istället för hur mina låar ser ut i den här vinkeln
jag hinner inte tänka så mycket
det gör ont och det är svårt men det är behagligt på något märkligt vis
jag hör läraren någonstans i rummet förklara för en man att han måste hitta det där mellanrummet där vid
brösten som en triangel
annars är det knäpptyst i rummet
utom ljudet av kol som ritsch ratsch över pappersark

jag vågar äntligen sluta blunda och möter direkt ett par ögon
en koncentrerad blick som snabbt tittar ner i sin teckning igen

jag är mer medveten än någonsin om min kropp
men för första gången tänker jag inte på om den är vacker ful fin stor liten slät skrynklig
den bara finns där
den är mellanrum veck och skuggor
ett redskap
något andra avbildar med djup koncentration i två och en halv timme

i en paus frågar en tonårig konstnär om jag vill se
jag springer fram och ser att han blir lite röd i ansiktet
jag har glömt sätta på mig morgonrocken

innan jag tar bussen hem
köper jag en korv till
och en till
tills jag blir mätt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glitterflicka med Poeter.se id #82192 innehar upphovsrätten